

Trumpland – mellem fortid og nutid

Temanummer: TRUMPLAND – Historiske perspektiver, nutidige realiteter

Dette temanummer af Økonomi & Politik sætter fokus på Trumpland. Trumpland kan defineres som USA efter 2016 med Donald Trump som præsident, men det skal forstås i et bredere perspektiv. For det første er det interessant at undersøge, om USA er blevet gennemgribende forandret som følge af Trumps valg. Har præsidenten, hans konservative græsrodder og hans allierede i Kongressen fundamentalt ændret på USA, eller er der i højere grad tale om retoriske, i stedet for substantielle ændringer. For det andet skal Trumpland ses som et udtryk for et splittet USA – kulturelt, etnisk, økonomisk, politisk – hvor forklaringen ikke kun skal findes i nutiden med Trump som præsident, men snarere et samspil mellem fortid og nutid. I et helhedsperspektiv skal de historiske tråde trækkes tilbage i tiden for at se på, hvilken indflydelse de har på nutiden.

Temanummerets seks artikler fokuserer således bredt på forskellige facetter af Trumpland – fra præsidentembedet til maskulinitetsidealer, fra vælgeradfærd til udenrigspolitik, fra raceforhold til konspirationsteorier – og søger hele vejen rundt at give det bedst afrundede indblik i nutidens USA.

Niels Bjerre-Poulsen analyserer Donald Trumps første to år som præsident ud fra de kriterier, som hans forgængere er målt på. I undersøgelser placeres Trump på en absolut sidsteplads og Bjerre-Poulsen argumenterer for, at det hænger sammen med en manglende forståelse for præsidentpostens indhold og en kaotisk tilgang, hvor han blandt andet gentagne gange har underkendt sit embedsværk og ikke rakt hånden ud til politiske modstandere. Effekten er, at Trump skrumper præsidentembedet, fordi han, henholder Bjerre-Poulsen, ikke har forstået, at præsidentens magt i høj grad bygger på »magten til at overbevise andre«, som præsidentforskeren Richard Neustadt hævdede.

Hvordan kom vi hertil? Hvordan kunne Trump vinde, når nu Hillary Clinton for mange så ud som den mere oplagte kandidat? Anne Mørk tager et dybere historisk spadestik på vælgeradfærd og ditto udvikling siden 1960'erne og argumenterer for, at Trumps valgsejr slet ikke er så historisk monumental, som den kan se ud til. Igennem de sidste 50 år har Demokraterne og Republikanerne udviklet to vidt forskellige visioner for et retfærdigt samfund, der især har præsenteret forskellige opfattelser af køn, religion og race, hvilket sammen med evnen til at mobilisere forskellige sociale grupper har bidraget kraftigt til den nuværende splittelse i USA.

**KASPER GROTTLE
RASMUSSEN**

Lektor, ph.d.,
Center for Amerikanske
Studier, Syddansk
Universitet, grotle@sdu.dk

Jørn Brøndal undersøger denne splittelse med særlig fokus på race ved at kigge på Donald Trumps racemæssige appeller både som kandidat og som præsident. Han argumenterer for, at Trumps afvisning af en traditionel republikansk »sydstatsstrategi« til fordel for en mere klar identitetsorienteret retorik har bund i en ældre højrepopulistisk tradition i USA. Ved at anvende denne tilgang kunne Trump tiltrække relativt lavtuddannede hvide vælgere på bekostning af højtuddannede vælgere, der i højere grad stemte demokratisk. Brøndal argumenterer for, at valget af Trump er et symptom på et USA i krise racemæssigt og politisk.

Kristine Kjærsgaard tager en anden tilgang til fænomenet Trump og analyserer hans udenrigspolitik i forhold til Barack Obamas, altså hvorvidt Trump repræsenterer brud eller kontinuitet. Kjærsgaard forklarer, hvordan Trumps udenrigspolitik har været præget af det grundlæggende princip om »America First«, en højere grad af centralisering af udenrigspolitiske beslutninger i Det Hvide Hus samt et stort fokus på især udenrigsøkonomien. Hun finder, at Trumps politik ikke er entydig – der er tale om såvel brud som kontinuitet og såvel opfyldelse som ikke-opfyldelse af valgløfter. I forhold til Danmark har Trump stillet krav om forøget økonomisk bidrag til NATO, men hverken Danmarks sikkerhedspolitik eller handelspolitikken har vist tegn på forandring.

I endnu et gearskifte analyserer Marianne Kongerslev og Clara Juncker maskulinitetskultur i Trumpland. Med udgangspunkt i senatshøringerne i forbindelse med Brett Kavanaugh's nominering til Højesteret undersøger Kongerslev og Juncker, hvorledes Kavanaugh udviste og »performede« en særlig hegemonisk maskulinitet, der skulle forsvare hans forurettede ære i sagen om Dr. Christine Blasey Ford, der havde anklaget ham for voldtægtsforsøg. Forfatterne argumenterer for, at Kavanaugh's hegemoniske maskulinitet bygger på et maskulinitetsideal af ældre dato i USA, der i retorisk form kan genfindes i dag og blandt andet i Kavanaugh's performance.

Det lange blik tilbage er også et af temaerne i Kasper Grotle Rasmussens artikel om konspirationsteorier om den såkaldt »dybe stat« i Trumpland. Artiklen undersøger den historiske frygt for statsapparatet siden Kennedy-mordet, hvilket især Donald Trump har udnyttet. Trumps anvendelse af forestillingen om den dybe stat er baseret på at fremstå som en heltefigur for græsrodderne og som en måde at fjerne opmærksomheden fra aktuelle undersøgelser af muligt samarbejde med Rusland. Trumps brug af den dybe stat har bidraget til skabelsen af den sofistikerede QAnon-konspirationsteori, der hævder, at den ultimative insider, Q, modarbejder den dybe stat indefra i tæt samarbejde med Trump. QAnon har skabt en positiv fortælling, hvor USA i sandhed er på vej til at blive mægtigt igen.